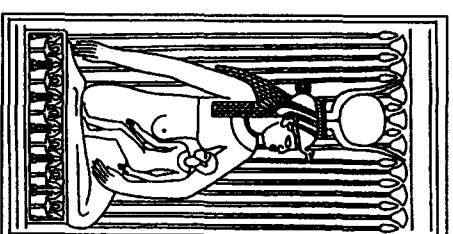

INSKRPTIONER FRÅN SISTEMPLET

ÖVERSATT FRÅN EGYPTISKAN (HIEROGLYFSKRIFT)

AV

PER LINDER

BOKFÖRLAGET NYA DOXA

INNEHÅLL

Förord	7
Inledning	9
Avelsen	13
Födelsen	15
Morgonrodnaden	17
Solgudens tal	18
Solgudens stora tal	21
Modern	29
Konungen framträder offentligt	31
Soluppgången	35
Horusfalken	39
Konungens födelses fest	41
Lovsång till gudsmodern	45
Konungens död	47
Konungen träder in i tempelgraven	49
Konungen möter modern	51
Dödsvakan	53
I gravkammaren	55
Gudsmodern svarar sin son	57
Livets vatten	59
Isis gåva till konungen	63
Den döde Osiris mottager graven, smörjelsen och linnebindlarna	65
Livgivandet	67
Fadersonen	69
Några ordförklaringar	70
Förklaringar till poesin	72
Teckenlista	76

Bokförlaget Nya Doxa
Box 113
713 23 Nora

Inskriptioner från Isistemplet
© Per Linder och Bokförlaget Nya Doxa 1997

Omslagsbilden är en detalj från en illustration i Hermann Junker &
Erich Winter: *Das Geburtshaus des Tempels der Isis in Philä*.
I mitten av bilden sitter Isis med Horus i knät. På hennes högra sida står
Thot och på den vänstra Amun-Re.

Tryck AIT Scandbook, Falun 1997
ISBN 91-578-0024-3

FÖRORD

Fornegyptisk poesi är långtifrån lättillgänglig – den rymmer ofta svår-gripbara religiösa föreställningar och ingår nästan alltid som ett element i någon mångbottnad tempelkult, svår att relatera till för dagens läsare. Ett annat hinder för förståelse av den fornegyptiska poesin är att det fornegyptiska skriftspråket, hieroglyfskriften, är obegripligt för de flesta. Men poesin beskriver skeenden och villkor med en hög grad av allmänlighet för alla människor i alla tider. *Inskriptioner från Istimplet* är ett försök att i översatt form förmedla ett exempel på denna poesi; nämligen de texter som återfinns på väggarna i Istimplet på ön Philae i Övre Egypten.

De här presenterade översättningarna är gjorda direkt från fornegyptiskan. Det har vid översättningsarbetet varit min målsättning att i största möjliga mån ta hänsyn till den komplicerade egyptiska prosodin. Efter de hymniska dikterna ges några korta ordförklaringar, samt sammanfattande beskrivningar av och förklaringar till de rituella skeenden som hymnerna beledsagar.

I poesins form får vi följa Egyptens konung, farao, på en rituell vandring genom templet, från födelse till död och återuppståndelse: Genom poesin och tempelkulten uppnår människorna delaktighet i det kosmiska kretsloppet.

Det är min förhoppning att dessa för första gången till svenska översatta texter i någon mån kan förmedla dessa mysterier.

Per Linder

Haga i april 1997

INLEDNING

Innan Assuandammen och Höga Dammen byggts var Philae en liten överflämnad klippö mitt i den första karakten, ett parti av Nilen fullt av klippor och strömvirvar. Hur länge ön hyst tempelbyggnader är inte fastställt. Vad vi med säkerhet vet är att de första prolemeerna började uppföra själva Isishelgedomen under det tredje århundradet före vår tideräkning – men anläggningen rymmer också delar från åtminstone så långt tillbaka som till Nektanebos I:s tid, den näst siste inhemske egyptiske faraonen vars regeringstid inföll ca 380-360 f. Kr. Templet på Philae utvidgades sedan successivt under århundradena; flera romerska kejsare hann vara byggherrar på ön. Själva utövandet av den religiösa kulten förtgick ända fram till mitten av vår tideräknings sjätte århundrade, vilket gör detta tempel till det romerska rikets sista fungerande hednatempel, i bruk långt efter att de hedniska kulterna övergetts i resten av Egyptens tempel.

Under hela denna långa tid bevarades tempelbyggnaderna mycket väl. Fram till början av vårt sekel var även templers målningar delvis synnerligen välbevarade, varför svenska resenärer som t.ex. Verner von Heidentam, kronprinsessan Victoria och den påvlige markisen Claes Lagergren kunde njuta av templets praktfulla färger under sina orientalska resor i slutet av 1800-talet. Claes Lagergren skildrar i sin självbiografi sitt besök på Philae: »Trappstegen voro alla kvar med sin slitna, söndriga hållar. Uppkommen på det översta trappsteget hade jag hela ruinfältet framför mig, alla Filles helgedomar med pelarrader och förgårdar, pyloner och propyléer med sina i solen skimrande yror, bjärta färger och fina reliefer«. Och vidare när han trädde in i pronaos, förhallen: »Jag dröjde denna gång ej längre tvekande på tröskeln, men skyndade in i den högtidliga försalen, där tio skyhöga pelare kröns av sina granna kapitäl, som alljämt bevara bjärta färger av blått, grönt och rött, där takets hållar bära sina blå gammar med utspärrade vingar...«.

När engelsmännen i början av vårt sekel byggde den första Assuandammen kom tempelön att ligga under vatten större delen av året. Endast kort tid, under den heta sommaren, var det möjligt att beträda ön. Vattenmassorna åsamkade templet stor skada; främst de ovan nämnda målningarna kom på kort tid att förstöras. Då man sedermera, på 1960-

talet, skulle påbörja byggandet av den uppströms belägna Höga Dammen, insåg man att de lågvarstenstånd som brukat inträffa sommardid nu skulle utebli. Genom UNESCO:s nubiska räddningsaktion flyttades därför hela templet till den närläggna ön Agilkia. Aktionen, som pågick mellan 1972 och 1980, har gjort att Isistemplet på Philae åter blivit tillgängligt.

Tempelanläggningen är mycket komplicerad, inte minst eftersom den byggts i omgångar under nästan ett halvt årtusende. Man kan ändå säga att den består av några få centrala delar: tempelplatsen, pylontornen, födelsehuset och själva Isistemplet med förhall. Utifrån kommer man först till den stora tempelplatsen, vilken utgjorde gränsen för hur långt den vanlige egyptiern någonsin fick tillträde; templets inre var förbehållet prästerna och farao. Från tempelplatsen ser vi i norr hur de enorma pylontornen med sina portar till det inre av templet reser sig. Rör vi oss sedan in mot templet når vi bakom dessa torn det s.k. födelsehuset, en inre tempelgård och en rad mindre rum, där man förvarade allt vad tempelkulten krävde av klädnader, skrifter och kärl. Längst in ligger slutligen själva Isistemplet med förhall. Pylontornen, födelsehuset samt Isistemplet med förhall är skådeplats för det kosmiska drama som vi genom inskriptionerna på tempelns väggar skall följa. Scenen, templet, är såväl den urkulle på vilken skapelsen ägde rum, som gudinnans egen kropp ur vilken allt föds och till vilken allt återvänder. Eftersom allt liv blir till i det fördolda ser den vanlige besökaren inget av vad som sker i dessa rum. Allt är mörkt och fördolt.

För att öka Philae-inskriptionernas tillgänglighet kan det vara på sin plats att helt kort beskriva den s.k. Osirismytologin. Den finns återgiven i ett otal, ibland motstridiga och ofta fragmentariska, versioner. Huvudpersoner i denna »berättelse« är Osiris, Isis och Horus, och det är också framförallt dessa tre gudar vi möter på Philaetempels väggar.

Osiris, Egyptens konung, dödas av sin yngre bror Set, som begär herradömet över landet för egen del. Efter mordet stryckas Osiris, hans kroppsdelar kastas i Nilen och sprids med floden över hela Egypten. Isis, hans syster och hustru, lyckas tillsammans med system Nefrys och den vise guden Thot åter samla ihop de utspridda kroppsdelarna. Osiris återfår nu livet, förvisso endast för en kort stund, men tillräckligt länge för att befrukta Isis. Hon föder som en följd av denna mirakulösa befruktning sonen Horus. Han blir den nye konungen, som sedan fördriver Set.

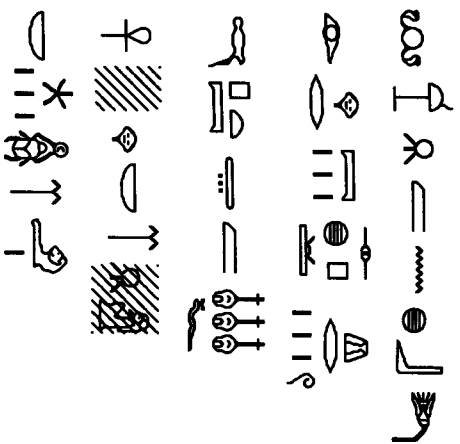
Myren har orraliga bottnar, men särskilt nämnvärd är dess betydelse av successionsmyt: Horus är den nye farao – Osiris den gamle. Genom avlisen av Horus blir Osiris källan till nytt liv, samtidigt som den döde lever vidare såväl i dödsriket som i den nyfödde; ja, Osiris är den nyfödde.

Man kan även se det livgivande nilvattnet som Osiris säd som befruktar Egypten. Just denna aspekt är särskilt viktig på Philae, som på grund av sitt läge vid det egentliga Egyptens södra gräns blir det tempel som första av alla möter översvämningvattnet. Isistemplet på Philae kommer enligt denna aspekt att bli gudaföderskan Isis kropp, den som mottar och befruktas av säden.

En tredje, lika viktig aspekt av Osirismyten, också av särskild betydelse på Philae, är den som ser Osiris som solgud, som solen i underjorden. I det forntida Egypten fanns fyra solgudar, alla olika aspekter av solens kosmiska kretslopp: Chepri, den uppgående solen; Re, den framskridande solen; Atum, den nedgående solen och till sist Osiris, solen i underjorden, i dödsriket. Här blir Isis gudinnan som på nytt föder solen, den som ger allting liv. Horus är därmed inte bara den nye farao, utan även solen och dess jordiska manifestation. Man kan dessutom direkt identifiera Osiris med Egypten; landet som dör under torrperioden, men återuppstår genom det livgivande nilvattnet. Även den enskilde individen kan identifiera sig med Osiris och återuppså tillsammans med honom.

Framförallt är det de kosmiska kretsloppen, Nilens stigande och sjunkande samt solens vandring över himlen och ned i dödsriket, som poesin på Philaes tempelväggar anspelar på. Dessa kretslopp görs närvarande i kulturen och inskriptionerna. Det är också faraos, Horus, kulturella vandring genom templet som tempeltexterna antyder och ständigt närvarandegör. Denna kulturella procession är den jordiska motsvarigheten till det kosmiska skeendet. Enligt fornegyptisk föreställningsvärld kunde kosmos inte existera utan denna tempelkult: Farao, solen samt hela Egyptens land och folk går tillbaka till allt livs upphov, gudaföderskan Isis, för att bli pånyttfödda. Poesin, tempelkulten och Osirismytologin är alltså ett slags död, ett slags »regressus ad uterum«, ett återvändande till livmodern, födelsegrottan och gravgrottan. I gudsmoderns inre, i det fördolda uppstår det nya livet.

𓆎𓆏𓆐𓆑𓆒𓆓𓆔𓆕𓆖𓆗𓆘𓆙𓆚𓆛𓆜𓆝𓆞𓆟𓆠𓆡𓆢𓆣𓆤𓆥𓆦𓆧𓆨𓆩𓆪𓆫𓆬𓆭𓆮𓆯𓆰𓆱𓆲𓆳𓆴𓆵𓆶𓆷𓆸𓆹𓆺𓆻𓆼𓆽𓆾𓆿𓇀𓇁𓇂𓇃𓇄𓇅𓇆𓇇𓇈𓇉𓇊𓇋𓇌𓇍𓇎𓇏𓇐𓇑𓇒𓇓𓇔𓇕𓇖𓇗𓇘𓇙𓇚𓇛𓇜𓇝𓇞𓇟𓇠𓇡𓇢𓇣𓇤𓇥𓇦𓇧𓇨𓇩𓇪𓇫𓇬𓇭𓇮𓇯𓇰𓇱𓇲𓇳𓇴𓇵𓇶𓇷𓇸𓇹𓇺𓇻𓇼𓇽𓇾𓇿𓈀𓈁𓈂𓈃𓈄𓈅𓈆𓈇𓈈𓈉𓈊𓈋𓈌𓈍𓈎𓈏𓈐𓈑𓈒𓈓𓈔𓈕𓈖𓈗𓈘𓈙𓈚𓈛𓈜𓈝𓈞𓈟𓈠𓈡𓈢𓈣𓈤𓈥𓈦𓈧𓈨𓈩𓈪𓈫𓈬𓈭𓈮𓈯𓈰𓈱𓈲𓈳𓈴𓈵𓈶𓈷𓈸𓈹𓈺𓈻𓈼𓈽𓈾𓈿𓉀𓉁𓉂𓉃𓉄𓉅𓉆𓉇𓉈𓉉𓉊𓉋𓉌𓉍𓉎𓉏𓉐𓉑𓉒𓉓𓉔𓉕𓉖𓉗𓉘𓉙𓉚𓉛𓉜𓉝𓉞𓉟𓉠𓉡𓉢𓉣𓉤𓉥𓉦𓉧𓉨𓉩𓉪𓉫𓉬𓉭𓉮𓉯𓉰𓉱𓉲𓉳𓉴𓉵𓉶𓉷𓉸𓉹𓉺𓉻𓉼𓉽𓉾𓉿𓊀𓊁𓊂𓊃𓊄𓊅𓊆𓊇𓊈𓊉𓊊𓊋𓊌𓊍𓊎𓊏𓊐𓊑𓊒𓊓𓊔𓊕𓊖𓊗𓊘𓊙𓊚𓊛𓊜𓊝𓊞𓊟𓊠𓊡𓊢𓊣𓊤𓊥𓊦𓊧𓊨𓊩𓊪𓊫𓊬𓊭𓊮𓊯𓊰𓊱𓊲𓊳𓊴𓊵𓊶𓊷𓊸𓊹𓊺𓊻𓊼𓊽𓊾𓊿𓋀𓋁𓋂𓋃𓋄𓋅𓋆𓋇𓋈𓋉𓋊𓋋𓋌𓋍𓋎𓋏𓋐𓋑𓋒𓋓𓋔𓋕𓋖𓋗𓋘𓋙𓋚𓋛𓋜𓋝𓋞𓋟𓋠𓋡𓋢𓋣𓋤𓋥𓋦𓋧𓋨𓋩𓋪𓋫𓋬𓋭𓋮𓋯𓋰𓋱𓋲𓋳𓋴𓋵𓋶𓋷𓋸𓋹𓋺𓋻𓋼𓋽𓋾𓋿𓌀𓌁𓌂𓌃𓌄𓌅𓌆𓌇𓌈𓌉𓌊𓌋𓌌𓌍𓌎𓌏𓌐𓌑𓌒𓌓𓌔𓌕𓌖𓌗𓌘𓌙𓌚𓌛𓌜𓌝𓌞𓌟𓌠𓌡𓌢𓌣𓌤𓌥𓌦𓌧𓌨𓌩𓌪𓌫𓌬𓌭𓌮𓌯𓌰𓌱𓌲𓌳𓌴𓌵𓌶𓌷𓌸𓌹𓌺𓌻𓌼𓌽𓌾𓌿𓍀𓍁𓍂𓍃𓍄𓍅𓍆𓍇𓍈𓍉𓍊𓍋𓍌𓍍𓍎𓍏𓍐𓍑𓍒𓍓𓍔𓍕𓍖𓍗𓍘𓍙𓍚𓍛𓍜𓍝𓍞𓍟𓍠𓍡𓍢𓍣𓍤𓍥𓍦𓍧𓍨𓍩𓍪𓍫𓍬𓍭𓍮𓍯𓍰𓍱𓍲𓍳𓍴𓍵𓍶𓍷𓍸𓍹𓍺𓍻𓍼𓍽𓍾𓍿𓎀𓎁𓎂𓎃𓎄𓎅𓎆𓎇𓎈𓎉𓎊𓎋𓎌𓎍𓎎𓎏𓎐𓎑𓎒𓎓𓎔𓎕𓎖𓎗𓎘𓎙𓎚𓎛𓎜𓎝𓎞𓎟𓎠𓎡𓎢𓎣𓎤𓎥𓎦𓎧𓎨𓎩𓎪𓎫𓎬𓎭𓎮𓎯𓎰𓎱𓎲𓎳𓎴𓎵𓎶𓎷𓎸𓎹𓎺𓎻𓎼𓎽𓎾𓎿𓏀𓏁𓏂𓏃𓏄𓏅𓏆𓏇𓏈𓏉𓏊𓏋𓏌𓏍𓏎𓏏𓏐𓏑𓏒𓏓𓏔𓏕𓏖𓏗𓏘𓏙𓏚𓏛𓏜𓏝𓏞𓏟𓏠𓏡𓏢𓏣𓏤𓏥𓏦𓏧𓏨𓏩𓏪𓏫𓏬𓏭𓏮𓏯𓏰𓏱𓏲𓏳𓏴𓏵𓏶𓏷𓏸𓏹𓏺𓏻𓏼𓏽𓏾𓏿𓐀𓐁𓐂𓐃𓐄𓐅𓐆𓐇𓐈𓐉𓐊𓐋𓐌𓐍𓐎𓐏𓐐𓐑𓐒𓐓𓐔𓐕𓐖𓐗𓐘𓐙𓐚𓐛𓐜𓐝𓐞𓐟𓐠𓐡𓐢𓐣𓐤𓐥𓐦𓐧𓐨𓐩𓐪𓐫𓐬𓐭𓐮𓐯𓐰𓐱𓐲𓐳𓐴𓐵𓐶𓐷𓐸𓐹𓐺𓐻𓐼𓐽𓐾𓐿𓑀𓑁𓑂𓑃𓑄𓑅𓑆𓑇𓑈𓑉𓑊𓑋𓑌𓑍𓑎𓑏𓑐𓑑𓑒𓑓𓑔𓑕𓑖𓑗𓑘𓑙𓑚𓑛𓑜𓑝𓑞𓑟𓑠𓑡𓑢𓑣𓑤𓑥𓑦𓑧𓑨𓑩𓑪𓑫𓑬𓑭𓑮𓑯𓑰𓑱𓑲𓑳𓑴𓑵𓑶𓑷𓑸𓑹𓑺𓑻𓑼𓑽𓑾𓑿𓒀𓒁𓒂𓒃𓒄𓒅𓒆𓒇𓒈𓒉𓒊𓒋𓒌𓒍𓒎𓒏𓒐𓒑𓒒𓒓𓒔𓒕𓒖𓒗𓒘𓒙𓒚𓒛𓒜𓒝𓒞𓒟𓒠𓒡𓒢𓒣𓒤𓒥𓒦𓒧𓒨𓒩𓒪𓒫𓒬𓒭𓒮𓒯𓒰𓒱𓒲𓒳𓒴𓒵𓒶𓒷𓒸𓒹𓒺𓒻𓒼𓒽𓒾𓒿𓓀𓓁𓓂𓓃𓓄𓓅𓓆𓓇𓓈𓓉𓓊𓓋𓓌𓓍𓓎𓓏𓓐𓓑𓓒𓓓𓓔𓓕𓓖𓓗𓓘𓓙𓓚𓓛𓓜𓓝𓓞𓓟𓓠𓓡𓓢𓓣𓓤𓓥𓓦𓓧𓓨𓓩𓓪𓓫𓓬𓓭𓓮𓓯𓓰𓓱𓓲𓓳𓓴𓓵𓓶𓓷𓓸𓓹𓓺𓓻𓓼𓓽𓓾𓓿𓔀𓔁𓔂𓔃𓔄𓔅𓔆𓔇𓔈𓔉𓔊𓔋𓔌𓔍𓔎𓔏𓔐𓔑𓔒𓔓𓔔𓔕𓔖𓔗𓔘𓔙𓔚𓔛𓔜𓔝𓔞𓔟𓔠𓔡𓔢𓔣𓔤𓔥𓔦𓔧𓔨𓔩𓔪𓔫𓔬𓔭𓔮𓔯𓔰𓔱𓔲𓔳𓔴𓔵𓔶𓔷𓔸𓔹𓔺𓔻𓔼𓔽𓔾𓔿𓕀𓕁𓕂𓕃𓕄𓕅𓕆𓕇𓕈𓕉𓕊𓕋𓕌𓕍𓕎𓕏𓕐𓕑𓕒𓕓𓕔𓕕𓕖𓕗𓕘𓕙𓕚𓕛𓕜𓕝𓕞𓕟𓕠𓕡𓕢𓕣𓕤𓕥𓕦𓕧𓕨𓕩𓕪𓕫𓕬𓕭𓕮𓕯𓕰𓕱𓕲𓕳𓕴𓕵𓕶𓕷𓕸𓕹𓕺𓕻𓕼𓕽𓕾𓕿𓖀𓖁𓖂𓖃𓖄𓖅𓖆𓖇𓖈𓖉𓖊𓖋𓖌𓖍𓖎𓖏𓖐𓖑𓖒𓖓𓖔𓖕𓖖𓖗𓖘𓖙𓖚𓖛𓖜𓖝𓖞𓖟𓖠𓖡𓖢𓖣𓖤𓖥𓖦𓖧𓖨𓖩𓖪𓖫𓖬𓖭𓖮𓖯𓖰𓖱𓖲𓖳𓖴𓖵𓖶𓖷𓖸𓖹𓖺𓖻𓖼𓖽𓖾𓖿𓗀𓗁𓗂𓗃𓗄𓗅𓗆𓗇𓗈𓗉𓗊𓗋𓗌𓗍𓗎𓗏𓗐𓗑𓗒𓗓𓗔𓗕𓗖𓗗𓗘𓗙𓗚𓗛𓗜𓗝𓗞𓗟𓗠𓗡𓗢𓗣𓗤𓗥𓗦𓗧𓗨𓗩𓗪𓗫𓗬𓗭𓗮𓗯𓗰𓗱𓗲𓗳𓗴𓗵𓗶𓗷𓗸𓗹𓗺𓗻𓗼𓗽𓗾𓗿𓘀𓘁𓘂𓘃𓘄𓘅𓘆𓘇𓘈𓘉𓘊𓘋𓘌𓘍𓘎𓘏𓘐𓘑𓘒𓘓𓘔𓘕𓘖𓘗𓘘𓘙𓘚𓘛𓘜𓘝𓘞𓘟𓘠𓘡𓘢𓘣𓘤𓘥𓘦𓘧𓘨𓘩𓘪𓘫𓘬𓘭𓘮𓘯𓘰𓘱𓘲𓘳𓘴𓘵𓘶𓘷𓘸𓘹𓘺𓘻𓘼𓘽𓘾𓘿𓙀𓙁𓙂𓙃𓙄𓙅𓙆𓙇𓙈𓙉𓙊𓙋𓙌𓙍𓙎𓙏𓙐𓙑𓙒𓙓𓙔𓙕𓙖𓙗𓙘𓙙𓙚𓙛𓙜𓙝𓙞𓙟𓙠𓙡𓙢𓙣𓙤𓙥𓙦𓙧𓙨𓙩𓙪𓙫𓙬𓙭𓙮𓙯𓙰𓙱𓙲𓙳𓙴𓙵𓙶𓙷𓙸𓙹𓙺𓙻𓙼𓙽𓙾𓙿𓚀𓚁𓚂𓚃𓚄𓚅𓚆𓚇𓚈𓚉𓚊𓚋𓚌𓚍𓚎𓚏𓚐𓚑𓚒𓚓𓚔𓚕𓚖𓚗𓚘𓚙𓚚𓚛𓚜𓚝𓚞𓚟𓚠𓚡𓚢𓚣𓚤𓚥𓚦𓚧𓚨𓚩𓚪𓚫𓚬𓚭𓚮𓚯𓚰𓚱𓚲𓚳𓚴𓚵𓚶𓚷𓚸𓚹𓚺𓚻𓚼𓚽𓚾𓚿𓛀𓛁𓛂𓛃𓛄𓛅𓛆𓛇𓛈𓛉𓛊𓛋𓛌𓛍𓛎𓛏𓛐𓛑𓛒𓛓𓛔𓛕𓛖𓛗𓛘𓛙𓛚𓛛𓛜𓛝𓛞𓛟𓛠𓛡𓛢𓛣𓛤𓛥𓛦𓛧𓛨𓛩𓛪𓛫𓛬𓛭𓛮𓛯𓛰𓛱𓛲𓛳𓛴𓛵𓛶𓛷𓛸𓛹𓛺𓛻𓛼𓛽𓛾𓛿𓜀𓜁𓜂𓜃𓜄𓜅𓜆𓜇𓜈𓜉𓜊𓜋𓜌𓜍𓜎𓜏𓜐𓜑𓜒𓜓𓜔𓜕𓜖𓜗𓜘𓜙𓜚𓜛𓜜𓜝𓜞𓜟𓜠𓜡𓜢𓜣𓜤𓜥𓜦𓜧𓜨𓜩𓜪𓜫𓜬𓜭𓜮𓜯𓜰𓜱𓜲𓜳𓜴𓜵𓜶𓜷𓜸𓜹𓜺𓜻𓜼𓜽𓜾𓜿𓝀𓝁𓝂𓝃𓝄𓝅𓝆𓝇𓝈𓝉𓝊𓝋𓝌𓝍𓝎𓝏𓝐𓝑𓝒𓝓𓝔𓝕𓝖𓝗𓝘𓝙𓝚𓝛𓝜𓝝𓝞𓝟𓝠𓝡𓝢𓝣𓝤𓝥𓝦𓝧𓝨𓝩𓝪𓝫𓝬𓝭𓝮𓝯𓝰𓝱𓝲𓝳𓝴𓝵𓝶𓝷𓝸𓝹𓝺𓝻𓝼𓝽𓝾𓝿𓞀𓞁𓞂𓞃𓞄𓞅𓞆𓞇𓞈𓞉𓞊𓞋𓞌𓞍𓞎𓞏𓞐𓞑𓞒𓞓𓞔𓞕𓞖𓞗𓞘𓞙𓞚𓞛𓞜𓞝𓞞𓞟𓞠𓞡𓞢𓞣𓞤𓞥𓞦𓞧𓞨𓞩𓞪𓞫𓞬𓞭𓞮𓞯𓞰𓞱𓞲𓞳𓞴𓞵𓞶𓞷𓞸𓞹𓞺𓞻𓞼𓞽𓞾𓞿𓟀𓟁𓟂𓟃𓟄𓟅𓟆𓟇𓟈𓟉𓟊𓟋𓟌𓟍𓟎𓟏𓟐𓟑𓟒𓟓𓟔𓟕𓟖𓟗𓟘𓟙𓟚𓟛𓟜𓟝𓟞𓟟𓟠𓟡𓟢𓟣𓟤𓟥𓟦𓟧𓟨𓟩𓟪𓟫𓟬𓟭𓟮𓟯𓟰𓟱𓟲𓟳𓟴𓟵𓟶𓟷𓟸𓟹𓟺𓟻𓟼𓟽𓟾𓟿𓠀𓠁𓠂𓠃𓠄𓠅𓠆𓠇𓠈𓠉𓠊𓠋𓠌𓠍𓠎𓠏𓠐𓠑𓠒𓠓𓠔𓠕𓠖𓠗𓠘𓠙𓠚𓠛𓠜𓠝𓠞𓠟𓠠𓠡𓠢𓠣𓠤𓠥𓠦𓠧𓠨𓠩𓠪𓠫𓠬𓠭𓠮𓠯𓠰𓠱𓠲𓠳𓠴𓠵𓠶𓠷𓠸𓠹𓠺𓠻𓠼𓠽𓠾𓠿𓡀𓡁𓡂𓡃𓡄𓡅𓡆𓡇𓡈𓡉𓡊𓡋𓡌𓡍𓡎𓡏𓡐𓡑𓡒𓡓𓡔𓡕𓡖𓡗𓡘𓡙𓡚𓡛𓡜𓡝𓡞𓡟𓡠𓡡𓡢𓡣𓡤𓡥𓡦𓡧𓡨𓡩𓡪𓡫𓡬𓡭𓡮𓡯𓡰𓡱𓡲𓡳𓡴𓡵𓡶𓡷𓡸𓡹𓡺𓡻𓡼𓡽𓡾𓡿𓢀𓢁𓢂𓢃𓢄𓢅𓢆𓢇𓢈𓢉𓢊𓢋𓢌𓢍𓢎𓢏𓢐𓢑𓢒𓢓𓢔𓢕𓢖𓢗𓢘𓢙𓢚𓢛𓢜𓢝𓢞𓢟𓢠𓢡𓢢𓢣𓢤𓢥𓢦𓢧𓢨𓢩𓢪𓢫𓢬𓢭𓢮𓢯𓢰𓢱𓢲𓢳𓢴𓢵𓢶𓢷𓢸𓢹𓢺𓢻𓢼𓢽𓢾𓢿𓣀𓣁𓣂𓣃𓣄𓣅𓣆𓣇𓣈𓣉𓣊𓣋𓣌𓣍𓣎𓣏𓣐𓣑𓣒𓣓𓣔𓣕𓣖𓣗𓣘𓣙𓣚𓣛𓣜𓣝𓣞𓣟𓣠𓣡𓣢𓣣𓣤𓣥𓣦𓣧𓣨𓣩𓣪𓣫𓣬𓣭𓣮𓣯𓣰𓣱𓣲𓣳𓣴𓣵𓣶𓣷𓣸𓣹𓣺𓣻𓣼𓣽𓣾𓣿𓤀𓤁𓤂𓤃𓤄𓤅𓤆𓤇𓤈𓤉𓤊𓤋𓤌𓤍𓤎𓤏𓤐𓤑𓤒𓤓𓤔𓤕𓤖𓤗𓤘𓤙𓤚𓤛𓤜𓤝𓤞𓤟𓤠𓤡𓤢𓤣𓤤𓤥𓤦𓤧𓤨𓤩𓤪𓤫𓤬𓤭𓤮𓤯𓤰𓤱𓤲𓤳𓤴𓤵𓤶𓤷𓤸𓤹𓤺𓤻𓤼𓤽𓤾𓤿𓥀𓥁𓥂𓥃𓥄𓥅𓥆𓥇𓥈𓥉𓥊𓥋𓥌𓥍𓥎𓥏𓥐𓥑𓥒𓥓𓥔𓥕𓥖𓥗𓥘𓥙𓥚𓥛𓥜𓥝𓥞𓥟𓥠𓥡𓥢𓥣𓥤𓥥𓥦𓥧𓥨𓥩𓥪𓥫𓥬𓥭𓥮𓥯𓥰𓥱𓥲𓥳𓥴𓥵𓥶𓥷𓥸𓥹𓥺𓥻𓥼𓥽𓥾𓥿𓦀𓦁𓦂𓦃𓦄𓦅𓦆𓦇𓦈𓦉𓦊𓦋𓦌𓦍𓦎𓦏𓦐𓦑𓦒𓦓𓦔𓦕𓦖𓦗𓦘𓦙𓦚𓦛𓦜𓦝𓦞𓦟𓦠𓦡𓦢𓦣𓦤𓦥𓦦𓦧𓦨𓦩𓦪𓦫𓦬𓦭𓦮𓦯𓦰𓦱𓦲𓦳𓦴𓦵𓦶𓦷𓦸𓦹𓦺𓦻𓦼𓦽𓦾𓦿𓧀𓧁𓧂𓧃𓧄𓧅𓧆𓧇𓧈𓧉𓧊𓧋𓧌𓧍𓧎𓧏𓧐𓧑𓧒𓧓𓧔𓧕𓧖𓧗𓧘𓧙𓧚𓧛𓧜𓧝𓧞𓧟𓧠𓧡𓧢𓧣𓧤𓧥𓧦𓧧𓧨𓧩𓧪𓧫𓧬𓧭𓧮𓧯𓧰𓧱𓧲𓧳𓧴𓧵𓧶𓧷𓧸𓧹𓧺𓧻𓧼𓧽𓧾𓧿𓨀𓨁𓨂𓨃𓨄𓨅𓨆𓨇𓨈𓨉𓨊𓨋𓨌𓨍𓨎𓨏𓨐𓨑𓨒𓨓𓨔𓨕𓨖𓨗𓨘𓨙𓨚𓨛𓨜𓨝𓨞𓨟𓨠𓨡𓨢𓨣𓨤𓨥𓨦𓨧𓨨𓨩𓨪𓨫𓨬𓨭𓨮𓨯𓨰𓨱𓨲𓨳𓨴𓨵𓨶𓨷𓨸𓨹𓨺𓨻𓨼𓨽𓨾𓨿𓩀𓩁𓩂𓩃𓩄𓩅𓩆𓩇𓩈𓩉𓩊𓩋𓩌𓩍𓩎𓩏𓩐𓩑𓩒𓩓𓩔𓩕𓩖𓩗𓩘𓩙𓩚𓩛𓩜𓩝𓩞𓩟𓩠𓩡𓩢𓩣𓩤𓩥𓩦𓩧𓩨𓩩𓩪𓩫𓩬𓩭𓩮𓩯𓩰𓩱𓩲𓩳𓩴𓩵𓩶𓩷𓩸𓩹𓩺𓩻𓩼𓩽𓩾𓩿𓪀𓪁𓪂𓪃𓪄𓪅𓪆𓪇𓪈𓪉𓪊𓪋𓪌𓪍𓪎𓪏𓪐𓪑𓪒𓪓𓪔𓪕𓪖𓪗𓪘𓪙𓪚𓪛𓪜𓪝𓪞𓪟𓪠𓪡𓪢𓪣𓪤𓪥𓪦𓪧𓪨𓪩𓪪𓪫𓪬𓪭𓪮𓪯𓪰𓪱𓪲𓪳𓪴𓪵𓪶𓪷𓪸𓪹𓪺𓪻𓪼𓪽𓪾𓪿𓫀𓫁𓫂𓫃𓫄𓫅𓫆𓫇𓫈𓫉𓫊𓫋𓫌𓫍𓫎𓫏𓫐𓫑𓫒𓫓𓫔𓫕𓫖𓫗𓫘𓫙𓫚𓫛𓫜𓫝𓫞𓫟𓫠𓫡𓫢𓫣𓫤𓫥𓫦𓫧𓫨𓫩𓫪𓫫𓫬𓫭𓫮𓫯𓫰𓫱𓫲𓫳𓫴𓫵𓫶𓫷𓫸𓫹𓫺𓫻𓫼𓫽𓫾𓫿𓬀𓬁𓬂𓬃𓬄𓬅𓬆𓬇𓬈𓬉𓬊𓬋𓬌𓬍𓬎𓬏𓬐𓬑𓬒𓬓𓬔𓬕𓬖𓬗𓬘𓬙𓬚𓬛𓬜𓬝𓬞𓬟𓬠𓬡𓬢𓬣𓬤𓬥𓬦𓬧𓬨𓬩𓬪𓬫𓬬𓬭𓬮𓬯𓬰𓬱𓬲𓬳𓬴𓬵𓬶𓬷𓬸𓬹𓬺𓬻𓬼𓬽𓬾𓬿𓭀𓭁𓭂𓭃𓭄𓭅𓭆𓭇𓭈𓭉𓭊𓭋𓭌𓭍𓭎𓭏𓭐𓭑𓭒𓭓𓭔𓭕𓭖𓭗𓭘𓭙𓭚𓭛𓭜𓭝𓭞𓭟𓭠𓭡𓭢𓭣𓭤𓭥𓭦𓭧𓭨𓭩𓭪𓭫𓭬𓭭𓭮𓭯𓭰𓭱𓭲𓭳𓭴𓭵𓭶𓭷𓭸𓭹𓭺𓭻𓭼𓭽𓭾𓭿𓮀𓮁𓮂𓮃𓮄𓮅𓮆𓮇𓮈𓮉𓮊𓮋𓮌𓮍𓮎𓮏𓮐𓮑𓮒𓮓𓮔𓮕𓮖𓮗𓮘𓮙𓮚𓮛𓮜𓮝𓮞𓮟𓮠𓮡𓮢𓮣𓮤𓮥𓮦𓮧𓮨𓮩𓮪𓮫𓮬𓮭𓮮𓮯𓮰𓮱𓮲𓮳𓮴𓮵𓮶𓮷𓮸𓮹𓮺𓮻𓮼𓮽𓮾𓮿𓯀𓯁𓯂𓯃𓯄𓯅𓯆𓯇𓯈𓯉𓯊𓯋𓯌𓯍𓯎𓯏𓯐𓯑𓯒𓯓𓯔𓯕𓯖𓯗𓯘𓯙𓯚𓯛𓯜𓯝𓯞𓯟𓯠𓯡𓯢𓯣𓯤𓯥𓯦𓯧𓯨𓯩𓯪𓯫𓯬𓯭𓯮𓯯𓯰𓯱𓯲𓯳𓯴𓯵𓯶𓯷𓯸𓯹𓯺𓯻𓯼𓯽𓯾𓯿𓰀𓰁𓰂𓰃𓰄𓰅𓰆𓰇𓰈𓰉𓰊𓰋𓰌𓰍𓰎𓰏𓰐𓰑𓰒𓰓𓰔𓰕𓰖𓰗𓰘𓰙𓰚𓰛𓰜𓰝𓰞𓰟𓰠𓰡𓰢𓰣𓰤𓰥𓰦𓰧𓰨𓰩𓰪𓰫𓰬𓰭𓰮𓰯𓰰𓰱𓰲𓰳𓰴𓰵𓰶𓰷𓰸𓰹𓰺𓰻𓰼𓰽𓰾𓰿𓱀𓱁𓱂𓱃𓱄𓱅𓱆𓱇𓱈𓱉𓱊𓱋𓱌𓱍𓱎𓱏𓱐𓱑𓱒𓱓𓱔𓱕𓱖𓱗𓱘𓱙𓱚𓱛𓱜𓱝𓱞𓱟𓱠𓱡𓱢𓱣𓱤𓱥𓱦𓱧𓱨𓱩𓱪𓱫𓱬𓱭𓱮𓱯𓱰𓱱𓱲𓱳𓱴𓱵𓱶𓱷𓱸𓱹𓱺𓱻𓱼𓱽𓱾𓱿𓲀𓲁𓲂𓲃𓲄𓲅𓲆𓲇𓲈𓲉𓲊𓲋𓲌𓲍𓲎𓲏𓲐𓲑𓲒𓲓𓲔𓲕𓲖𓲗𓲘𓲙𓲚𓲛𓲜𓲝𓲞𓲟𓲠𓲡𓲢𓲣𓲤𓲥𓲦𓲧𓲨𓲩𓲪𓲫𓲬𓲭𓲮𓲯𓲰𓲱𓲲𓲳𓲴𓲵𓲶𓲷𓲸𓲹𓲺𓲻𓲼𓲽𓲾𓲿𓳀𓳁𓳂𓳃𓳄𓳅𓳆𓳇𓳈𓳉𓳊𓳋𓳌𓳍𓳎𓳏𓳐𓳑𓳒𓳓𓳔𓳕𓳖𓳗𓳘𓳙𓳚𓳛𓳜𓳝𓳞𓳟𓳠𓳡𓳢𓳣𓳤𓳥𓳦𓳧𓳨𓳩𓳪𓳫𓳬𓳭𓳮𓳯𓳰𓳱𓳲𓳳𓳴𓳵𓳶𓳷𓳸𓳹𓳺𓳻𓳼𓳽𓳾𓳿𓴀𓴁𓴂𓴃𓴄𓴅𓴆𓴇𓴈𓴉𓴊𓴋𓴌𓴍𓴎𓴏𓴐𓴑𓴒𓴓𓴔𓴕𓴖𓴗𓴘𓴙𓴚𓴛𓴜𓴝𓴞𓴟𓴠𓴡𓴢𓴣𓴤𓴥𓴦𓴧𓴨𓴩𓴪𓴫𓴬𓴭𓴮𓴯𓴰𓴱𓴲𓴳𓴴𓴵𓴶𓴷𓴸𓴹𓴺𓴻𓴼𓴽𓴾𓴿𓵀𓵁𓵂𓵃𓵄𓵅𓵆𓵇𓵈𓵉𓵊𓵋𓵌𓵍𓵎𓵏𓵐𓵑𓵒𓵓𓵔𓵕𓵖𓵗𓵘𓵙𓵚𓵛𓵜𓵝𓵞𓵟𓵠𓵡𓵢𓵣𓵤𓵥𓵦𓵧𓵨𓵩𓵪𓵫𓵬𓵭𓵮𓵯𓵰𓵱𓵲𓵳𓵴𓵵𓵶𓵷𓵸𓵹𓵺𓵻𓵼𓵽𓵾𓵿𓶀𓶁𓶂𓶃𓶄𓶅𓶆𓶇𓶈𓶉𓶊𓶋𓶌𓶍𓶎𓶏𓶐𓶑𓶒𓶓𓶔𓶕𓶖𓶗𓶘𓶙𓶚𓶛𓶜𓶝

MORGONRODNADEN

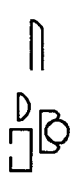
Skuggan av Re
stiger upp som lotusknoppen

Himlarnas skapare
skapas nere på jorden

Himmelen och jorden
är fulla av hans skönhet

Allas ansikten får liv
genom gudens uppstigande

Sjärmornas herre
blir till vid synranden

SOLGUDENS TAL

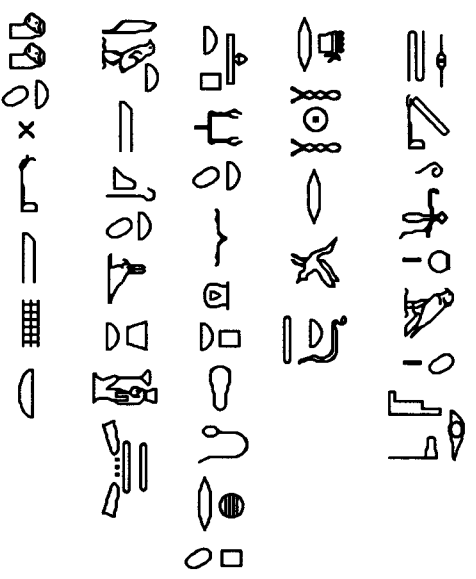
Horus-Re talar

Jag är den store guden
himmelens herre

Jag är den som strålar
över stjärnornas himmel

från platsen för soluppgången
så att de båda länderna ljusnar

Jag ser min son
i hennes helgedom

Osiris son och Horus tron förs runt
från evighetens slut till evighetens begynnelse
I frid är den framföddes ka
och den högstes obeträdda tron
som de båda ländernas stora härskare och
härskarinna
starka och mäktiga över hela landet

KONUNGEN FRAMTRÄDER OFFENTLIGT

Den levande Horus
underbart barn
kärlekens sötna

Urguden Tarenen
låter folkets två kvinnor framfödas
genom ka-vaginan

Prisa Chnum
vid konungens framträdande i härlighet
som den levande tjurguden i Övre Egyptens krona

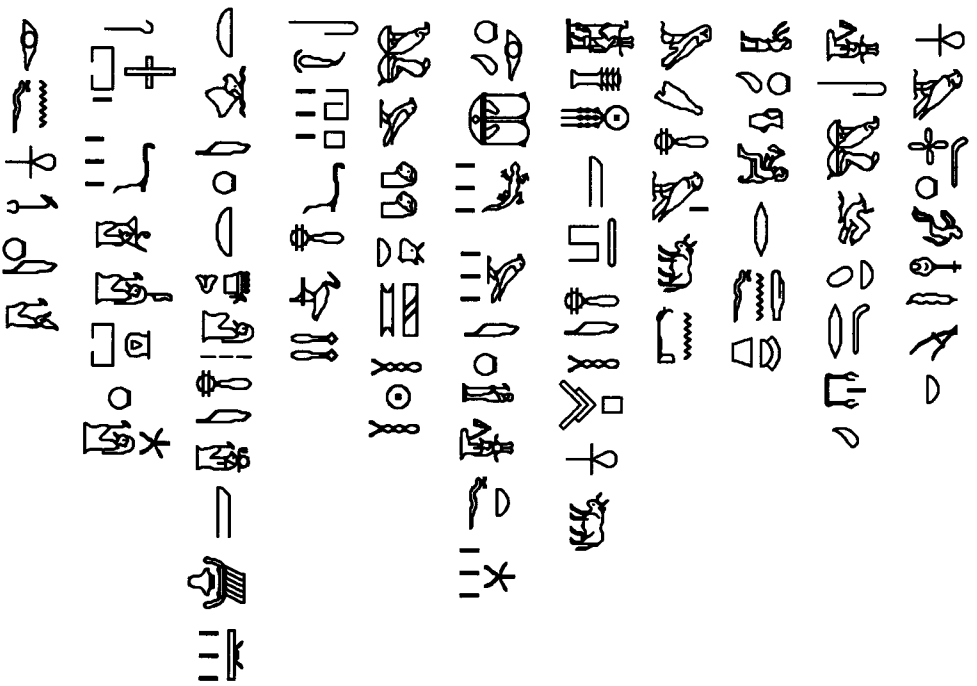
Många högtider skapas
till urguden Prah-Tarenens ära
stjärnornas fader

De båda kvinnorna är den stora kraften
i den eviga flodens källa

Han sätter lagar
liksom den store Thot

Herrn, anfädernas herre
är liksom Re i ständig glädje

Härskaren i templet, Nedre Egyptens konung
görs levande och härskande av Osiris

KONUNGENS FÖDELSESFEST

Flodens Horus-Re prissas
på översvämningsens andra dag
hela landets stora fest

Denna dag överlämnar templet
en levande avbild

Isis, den stora gudsmodern
födelsehusets drottning

Den ärevördiga och mäktiga
Phiaes drottning

Enligt sed härskarinna
på den rena öns spets

Den stora solgudinnan
på himmelens fyra delar

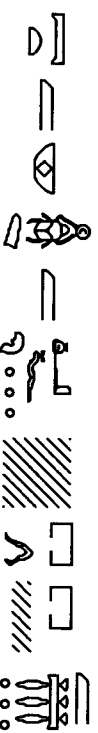
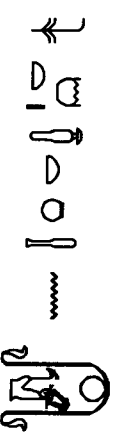
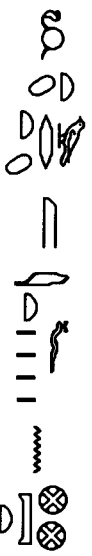
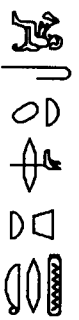
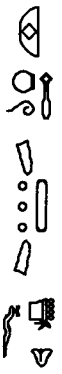
Kungahustrun
Osirmajestätets första

Horus kungamoder
den starke tjuren

Himmelen är i fest
jorden blir till i turkos
templet är som fajans

Horusfalkarna hyllar
gudinnorna jublar

Människosläktet glädjes åt lotusblomman
när det ser denna vackra avbild

Hon som gjorde Re
de båda ländernas herre, Res son

Hon finner templet
som rymmer det manliga

Välsignat av den det bär
den som är den rena avbilden

Hennes majestät godtager
att bli havande där inne på festdagen

Hon ger sonen
till landet i dess mitt

- - -

Han belönas
med otaliga fester
på Horus tron
de eviga livens udd

LOVSÅNG TILL GUDSMODERN

Vi spelar tamburin för dig
Abatons drottning

Isis livgiverskan
landets drottning

Vi prisar ditt majestä
jublande av liv

Du stora Hathor
landets drottning

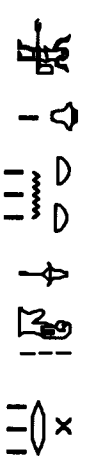
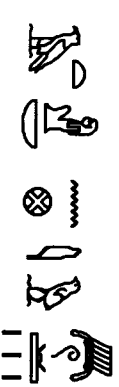
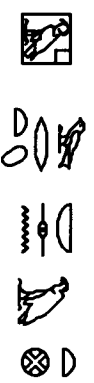
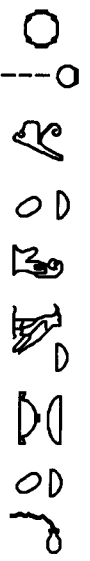
Vi spelar harpa inför ditt ansikte
landets härskarinna

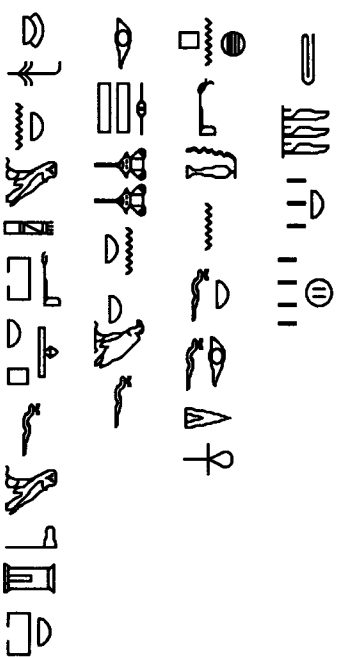
Städernas drottning
råder över landet

Vi tillber till himmelens höjd
jublar till landets gräns

Era hjärtan fröjdar sig
er makt är stor

För livet önskar vi varaktighet
genom konungens spira

KONUNGENS DÖD

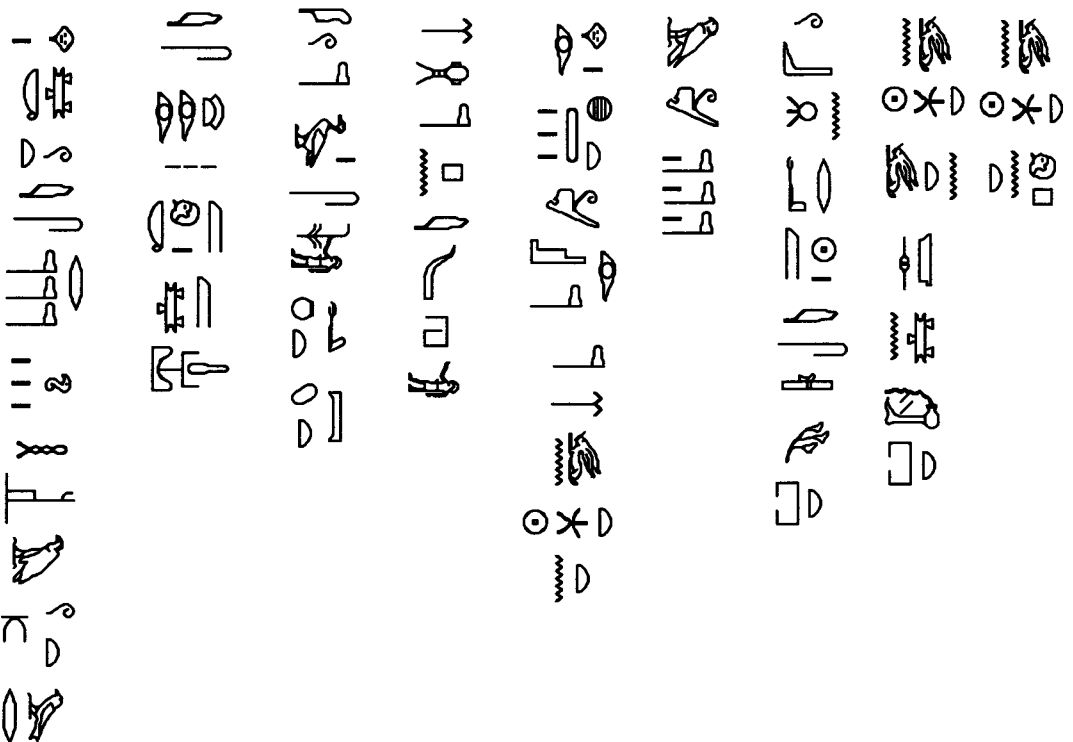
Han går runt fälten fyra gånger

Han håller ut faderns livgivande vatten

Han spelar på sin moders sistrum

Övre Egyptens konung
som framträtt i härlighet
ur palatsrummet

Han går till vila
i den döende solens tempel

DÖDSVAKKAN

I 24 timmar vakar gudarna utanför Osiris grav

Den här timman

öppnas vägen till graven

Solen skiner på ljusets grav
gudarnas Horus vakar

Den handlingskraftige vakar
över Osiris i denna timma

Den vakande guden stiger upp
den himmelska portens äldste son

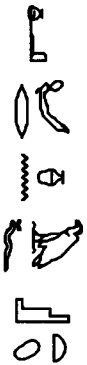
Han träder fram i glädje
i början av din välgångs väg

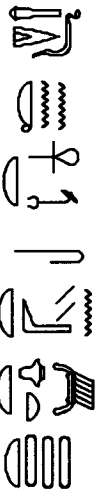
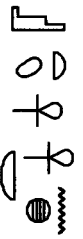
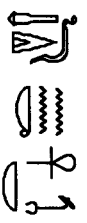
Genom din väg skall moderns förseglade kärl
uppenbaras för gudarna och människorna

I GRAVKAMMAREN

De båda ländernas herre
Res mäktiga ka, Amun den älskade

Herren framträder i härlighet
livgivaren, alltings glädje
och ger heliga gåvor
till sin moder Isis

GUDSMODERN SVARAR SIN SON

Jag ger dig allt liv
och all styrka

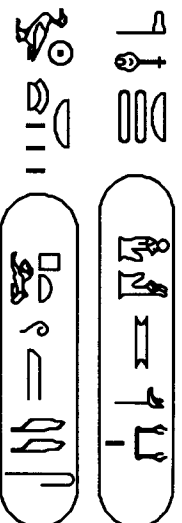
Isis livgivverskan, allt liv
som finns i Abatons mitt

Jag ger dig allt liv
och all styrka

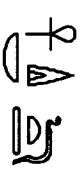
All hälsa
och all glädje

Alla länder
och främmande länder
som ligger under dina fötter i evighet

LIVETS VATTEN

Den gode guden
de båda ländernas herre

Res son, herren
framträdd i härlighet

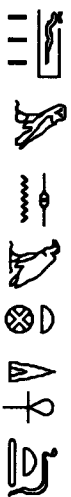
Ger alle liv
i evighet

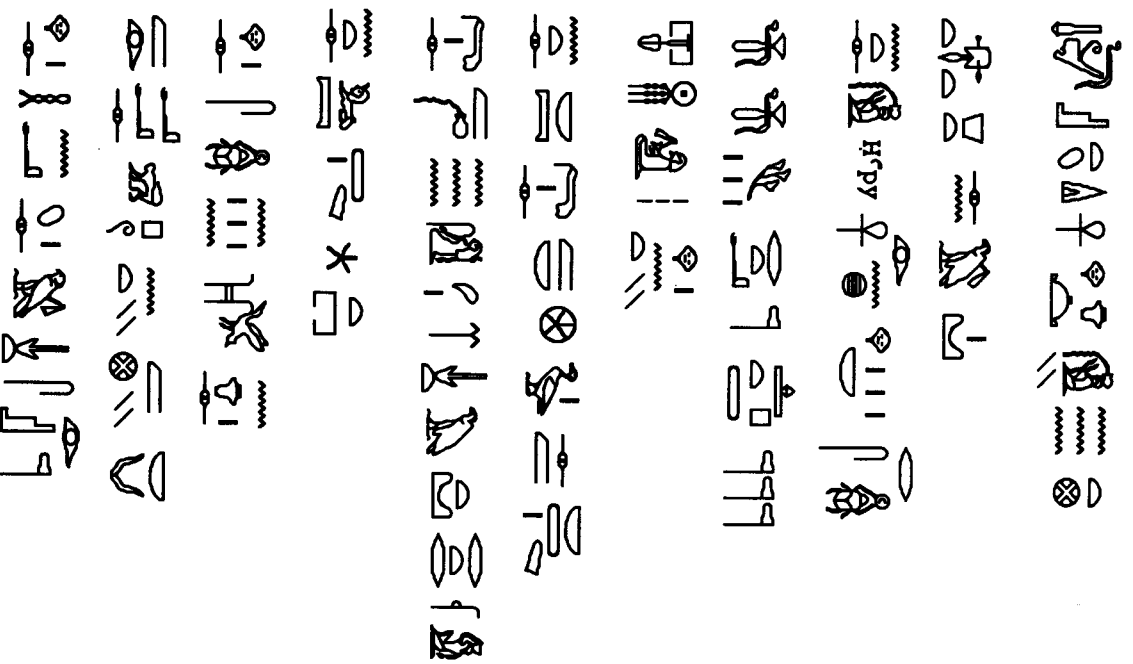

Res son kommer
han som hör till Isis

Hän bringar Isis detta vatten
som kommer från Nilens källa
livgiveriskan i evighet

Isis livgiverskan

som är i Abatons mitt

Hon den rena Nilguden

som gör alla människor levande vid skapelsen

av det grönas livskraft

som ger gudomligt offerbröd åt gudarna

Himmelens drottning

som är i de solföddas offerrum

Hon kopulerar med underjordens herre

sin son som är landets herre

Hon befruktas av det rena vattnet

och blir havande vid Nilens källa

I rätt tid bär hon

det himmelska gryningslandets levande avbild

Genom henne blir vi till

hennes hjärtas skapelse

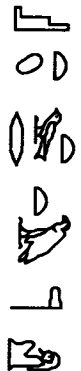
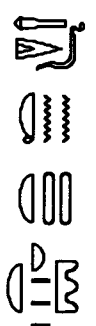
som hennes händer frambragt

på denna begynnelsens plats

Genom henne tillsammans

med hennes son Horus

och hennes broder Osiris

ISIS GÄVA TILL KONUNGEN

Jag ger dig himmelens kraft och skapelsen

Jag ger dig hela landet och alla länder

Jag ger dig makt från landets fäder

Isis den stora gudsmodern

Philaes drottning

Himmelens drottning

alla gudars härskarinna

LIVGIVANDET

Jag ger dig livstiden
himmelens sol

Osis den gode guden
den store guden

Abarons herre
Philaes vatten

FADERSONEN

Den levande guden

Den underbare
och den helande

Framträder i härlighet i templet

Tillräckligt med bröd
lyfts upp för tillblivelsen

Herren framträdd i härlighet
konung Ptolemaios

Osiris den underbare
och den älskade

Abaton: Osiris grav.

Amun: Förknippad med Re och då benämnd Amun-Re, gudarnas konung som tillsammans med Isis gav liv åt gudakonungen, Horus, som alltså även han bär namnet Amun.

Bigge: Grannö till Philae som ansågs hysa en Osirisgrav. Därigenom, trodde man, var ön Nilens källa.

Chnum: Skapargud som särskilt förknippades med formandet av det jordiska på drejskivan. I skapelsemyter brukar man skilja på skapelse ur intet och formandet av redan befintligt stof. Så har t.ex. bibeln två skapelseberättelser. Chnum är inte en gud som skapar ur intet utan förknippas med formandet av redan befintligt material, jorden. Därför är han drejskivans gud, eftersom det är på drejskivan man formar lera.

Edfu: En av den egyptiske konungens titlar.

Falk: Tempelfalkarna på Philae var faraos ba (se order själ nedan), dvs. fullkomliga manifestationer av den kungliga makten.

Hathor: Solguden Res dotter som på Philae identifieras med Isis.

Heliga landet: Gravarnas land, de dödas land, men även det skördade Egypten, höstens Egypten som lagt sig att dö.

Horus: Falkguden vars jordiska manifestation faraos är. Horus är alltså konungens gudomliga epitet. Horus är i Osirismyten Osiris och Isis son, men ur en annan aspekt är han Res son, och ur en tredje aspekt är det Horus som befruktar Isis – som då är Horus och faraos gemål. På Philae blandas dessa olika aspekter, vilket gör bilden förvirrande för en logiskt tänkande modern västerlänning. Ser man texterna aspektivt klarar bilden något: Guden har en rad olika sidor vilka framträder i olika rituella situationer.

Isis: Syster till dödsguden Osiris och moder till Horus. Samtidigt identi-

ferar vissa texter drottningen med Isis, som då blir faraos gemål och syster! Isis är uppenbart Philaetempels huvudperson och vanligen benämnd gudsmodern, livgiverskan, Philaes drottning etc.

Ka: Den livskraft, tjurkraft, som överförs genom utarmning från far till son, från gud till gud, från gud till människa och från konung till folk. Genom att livskraften rör själva identiteten är sonen ur denna aspekt identisk med fadern. Re kan alltså säga till sonen Horus: »Jag är Horus«. Genom överförandet av ka mellan gud-människa, konung-folk etc. kan de båda identifieras. Konung och folk blir på detta sätt ett. Tecknet för ka Υ visar såväl utarmning, dvs. utsträcka tomma händer, som tjurhornen.

Kamutef: »Moderns tjur« Personifikation av förnyelsen av guda-konungen och därmed hela Egypten. I Kamutefs gestalt förenas far och son, solgud och faraos. Kamutef är alltså ett slags inkarnation av solguden.

Maat: Har i dessa texter betydelsen världsordning.

Mesen: Stad i Nedre Egypten.

Osiris: Döds gud. En personifikation av solens nedgång och Nilens avtagande.

Ptah: Skapelse och fruktbarehetsgud.

Ptolemaios: Namn på de egyptiska faraoner av makedonskt ursprung, som härskade i Egypten från Alexander den stores död fram till Kleopatras självmord.

Re: Solguden, vilken i texterna uppträder ur flera olika aspekter (vilket nämndes i inledningen): Chepri, den uppgående solen; Re, den framskridande solen; Atum, den nedgående solen och till sist Osiris, solen i underjorden, dödsriket. Det är alltså frågan om fyra gudar, men samtidigt fyra aspekter av samma företeelse, väsen. Horus kan alltså utan förbehåll ses som son till alla fyra.

Set: Osiris broder och mördare.

Själ: Egentligen ba. En manifestation av en guds, kungs eller människas samtliga förmögenheter. Det är alltså ingen andlig del av människan utan

något som uttrycker hennes fulla existens, såväl kroppsligen som andligen.

Tatenen: Urgud som personifierar urkullen över vilken solen först steg upp.

Thot: Bl.a. skriftens och vishetens gud. Som kännare av allt, inte minst framtiden, har han stor betydelse i födelsekulten på Philae.

Två kvinnorna: En av den egyptiske konungens titlar. Konungen förknippas alltså här med kvinnliga gudomligheter.

FÖRKLARINGAR TILL POESIN

s. 13 **Avelsen:** Inskriptionen återfinns i födelshuset's inre rum där gudiinnan Isis (eventuellt i drotningsgestalt) kan ha genomgått en rituell kopulation vid nilövervämnings ankomst till ön Philae.

s. 15 **Födelsen:** Vi befinner oss fortfarande i födelshuset's inre. Isis föder sin son Horus, den nye konungen. Därigenom är landet och kosmos pånyttfött; ja, själva skapelseögonblicket är åter närvarande. Denna och den kommande texten omgärdar en bild av Horus-falken med dubbelkronan, Övre och Nedre Egyptens kungakronor, som sitter som en lotusblomma omgiven av papyrus. Såväl papyrus som lotusen är typiska sumpväxter som hör samman med det livgivande övervämningsvattnet.

s. 17 **Morgonrodnaden:** Solen stiger upp över horisonten när Horus föds, Horus som inte bara är Egypten och Egyptens konung utan även solens jordiska manifestation. Solgudens skugga är alltså inte mörk utan som morgonrodnaden kraftfull nog att besegra mörkret.

s. 19 **Solgudens tal:** Solguden Re står intill gudinnan Isis, med det nyfödda Horusbarner i sitt knä, i det innersta rummet i födelshuset. Solguden talar och ser sin son i templet.

s. 21 **Solgudens stora tal:** Solguden talar till sin son, Horus, Egyptens konung, och identifierar sig själv med sonen: »Jag är Horus«. Han ger dessutom Horus makten över hela kosmos.

I texten talas om »gudarnas båda likar«. Faraos och drotnings representanter i kulten Horus och Isis, de är gudarnas jordiska representanter, deras likar.

I slutet av texten talas om »de båda ländernas stora härskare och härskarinnor«. Här äsyras Horus och Isis, men även faraos och drotnings, gudarnas jordiska manifestationer.

s. 29 **Modern:** Isis proklamerar vem hon är och den följande hymnen identifierar Isis med konungens hustru. I denna hymn erhåller hon dessutom epitetet Gudsmoder.

s. 31 **Konungen framträder offentligt:** Konungen, rituellt pånyttfödd, lämnar födelshuset, gudsmoderns livmoder, och träder genom pylonporten ut till det väntande folket på tempelplatsen.

s. 35 **Soluppgången:** Denna text återfinns i pylonporten mellan födelshuset och tempelplatsen. Just som konungen träder genom denna port stiger den stora solskivan, den store guden Edfu, upp på himlavalvet. Återigen framträder konungen som solens jordiska manifestation.

s. 39 **Horusfalken:** Mellan de enorma pylonorna finns en balkong. Här förevisades en levande falk för tempelbesökarna. Ordet själ i rad tre är ett försök att översätta det egyptiska ba. Falken på tempelbalkongen är alltså solens och konungens levande ba. Falken är solguden.

s. 41 **Konungens födelses fest:** På utsidan av födelshuset samman-

fattas hela födelsefesten som texterna hitills beskrivit.

s. 45 **Lovsång till gudsmodern:** På utsidan av födelsehuset finns denna metrisk fulländade hymn till gudsmodern Hathor-Isis: Två gudinnor som på Philae sammansmält till en gestalt och kan sägas vara två aspekter av samma gudinna.

s. 47 **Konungens död:** På portalen mellan pylontornen återfinns dessa korta inskriptioner. Efter att ha vandrat fram genom sitt folk går nu konungen åter till sin moder, till graven. Liksom solguden går ned i dödsriket i väster går konungen in i sin grav. Egypten dör.

s. 49 **Konungen träder in i tempelgraven:** Texten återfinns i den stora port, Nektanebos port, som leder från tempelplatsen till Isistemplets förgård. Isistemplet är såväl gudinnans kropp ur vilken konungen föds, som den grav där konungen och hela Egypten skall få nytt liv. Aspekten här är gravens. Konungen träder alltså in i tempelgraven med bröd och vin, rökelse och vatten.

s. 51 **Konungen möter modern:** Inne i den väldiga porten från faraon Nektanebos dagar återfinner vi denna text. Det heliga landet är nekropolerna. Därifrån förs Osiris lemmar och bärs inför Isis livgiverskan som ett offer.

s. 53 **Dödsvakan:** I pronaos, förhallen till det egentliga Isistemplet, gudinnan själv, graven, hålls likvakan. För var och en av dygnets 24 timmar vakar en gud. Denna text beskriver Horus vaka och hans vandring på vägen till graven, som identifieras med moderns förseglade kärl.

s. 55 **I gravkammaren:** I Isistemplets innersta, det allra heligaste. Konungen träder fram inför sin moder med heliga gåvor.

s. 57 **Gudsmodern svarar sin son:** I gengäld ger Isis sin son allt, även livgivandets gåva.

s. 59 **Livets vatten:** Från Nilens källa, Osiris grav på granön Bigge, kommer konungen med livets vatten, nilvattnet, som är Egyptens liv. Den fortsatta texten rymmer många aspekter och därmed logiska motsägelser. Nilvattnet identifieras med sonens säd som befruktar gudinnan i en kosmisk kopulation. Åter blir hon i stånd att föda gryningslandets levande avbild. Solen kan födas på nytt i öster. Döden är besegrad av livet.

Samtidigt identifieras Isis med Hapi, Nilguden. Ur denna aspekt är hon livets gudinna (ursprungligen Hathor som på Philae alltså sammansmält med Isis) som hämtats från Nubien av gudarna Shu och Thot och när Egypten just vid dess södra gräns, Philae.

s. 63 **Isis gåva till konungen:** Gudsmodern ger sonen hela kosmos, hela skapelsen.

s. 65 **Den döde Osiris mottager graven, smörjelsen och linnebindlarna:** Sonen, Horus, ger sin fader graven, smörjelsen och linnebindlarna.

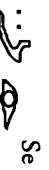

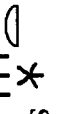
s. 67 **Livgivandet:** Dödsguden Osiris återfår livet av sin son under Isis beskydd. Solens livstid är gudens livstid, dvs. utan ände.

s. 69 **Fadersonen:** Konungen, Ptolemaios, som givit den döde fadern livet efter att ha fått livgivandets gåva av sin moder Isis, livgiverskan själv, identifieras med fadern. Osiris och Horus, Fadern och Sonen är av samma väsen.

TECKENLISTA

I denna lista är de egyptiska tecknen ordnade i den ordning de uppträder i de översatta texterna. Egyptiska skrivtecknen har ofta en mångbottnad betydelse, varför de betydelse som presenteras på innet vis täcker varje ords alla aspekter. Orden skrivs dessutom på olika sätt, ofta i samma text, vilket kan förbrylla den läsare som vill söka de översatta ordens motsvarighet i den parallellställda egyptiska texten. Listan rymmer inte alla ord i texterna, men utgör ett smakprov på särskilt viktiga begrepp.

	Solguden Re		Philae
	Res son		Bringa
	Isis		Översvämmning
	Giva		Makt, herravälde
	Liv		Evighet
	Allt, alla, herre		Som är i honom
	Härskarinnna		Hus, tempel

	Skönhet		Horisonten, synranden
	Bli		Att reciteras, tala
	Föda		Horus-Re
	Gud		Soluppgången
	Övre Egyptens konung		De båda länderna, dvs. Övre och Nedre Egypten
	Nedre Egyptens konung		Se
	Horus		Horusfalken
	Tillblivelse, skapelse		Älska
	Lotus		Osiris
	Himmelen		Ba
	Jorden		Gudsmodern
	Sjämnornas herre		

	Tron		Stor
	Fader		Lik
	Han		Frid, fred, vila, altare
	Härskare		Ka
	?		Syrka
	Set		Himmelens drottning
	Egypten		Vördnadsvärd
	Främmande länder		Syster
	Alla gudar		De två kvinnorna
	Underkasta sig		Prisa, lova
	Giva		Pylon
	Hjärta, glädje		Den rena öns härskarinna
	Komma		

	Abaton	
	Son	
	Gå runt	
	Sistrum	
	Libation, hålla ut	
	Lemmar	
	Detta sker (uttrycker existens)	
	Heligt rum, grav. (Observera skarabén i graven.)	

Protemaios evigt liv Isis älskade